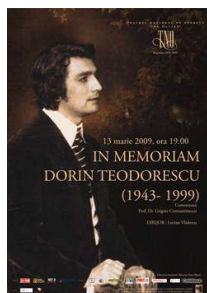


## Recviem pentru un print

(Costin Popa – 14 martie 2009)



Zece ani de la trecerea în lumea umbrelor a lui Dorin Teodorescu, prințul operetei, urmașul legendarilor Nae Leonard și Ion Dacian! Momentul a fost comemorat recent la Teatrul Național de Operetă bucureștean printr-un concert special. Inițiativa a aparținut prof. univ. dr. Grigore Constantinescu, un apropiat al regretatului artist și autor al volumului **Dorin Teodorescu – Imaginea unui destin**, inițiativă preluată imediat de directorul general Răzvan Ioan Dincă și directorul artistic Daniel Eufrosin.

Desfășurată sub genericul **In memoriam Dorin Teodorescu (1943-1999)**, seara a cuprins pagini din operele în care a strălucit cel omagiat: **Țara surâsului**, **Paganini** și **Văduva veselă** de Lehár, **Prințesa circului** de Kálmán, **Vânzătorul de păsări** de Zeller, **Victoria și-al ei husar** de Paul Abraham, **Voievodul țiganilor** de Johann Strauss. Soliști au fost Silvia Șohterus, Doina Scripcaru, Mioara Manea Arvunescu, Daniela Vlădescu, alături de... șapte tenori: Alfredo Pascu, Cătălin Mustață, Marius Manea, Răzvan Săraru, Liviu Indricău, Marius Olteanu și, cel mai aplaudat, Călin Brătescu. Orchestra Teatrului Național de Operetă „Ion Dacian” a fost condusă de Lucian Vlădescu. Presărate printre piesele vocale, momente filmate pe platourile TV cu cel care a fost Dorin Teodorescu au rememorat vizual chipul și arta acestuia. A fost contribuția la program a cunoscutei și apreciatei realizatoare de televiziune Luminița Constantinescu.

După un emoționant cuvânt introductiv al directorului artistic Daniel Eufrosin, a revenit profesorului Grigore Constantinescu onoarea de a prezenta serata, intercalând paginilor muzicale cuvinte izvorâte din suflet, rostite cu har, impregnate de iubire și admirație pentru memoria artistului Dorin Teodorescu, fostului director al Operetei Dorin Teodorescu, omului de deosebită calitate Dorin Teodorescu.

Publicul, care a umplut până la refuz sala teatrului, a aplaudat și a ovaționat îndelung.

### Strada Dorin Teodorescu și Piața Ludovic Spiess

Cu prilejul concertului, finalizarea cu succes a unui generos demers a fost anunțată public de prof. Constantinescu. La inițiativa directorului general al Operei Naționale Române Timișoara, Corneliu Murgu, primăria municipiului de pe Bega a hotărât să atribuie unei străzi numele Dorin Teodorescu. Ce minunată atitudine de recunoaștere a valorii unui cântăreț reputat! Brevetul sosit prin fax a fost înmănat soției celui dispărut chiar în cadrul seratei.

Mă gândesc că, la București, imediat după stingerea din viață a ilustrului tenor Ludovic Spiess, acum mai bine de trei ani, o propunere similară a fost înaintată Primăriei Capitalei, inițiativă care a fost susținută imediat de presă, de criticii muzicali și, ca mare personalitate din străinătate, de Ioan Holender, directorul Operei de Stat din Viena. Inițiativa viza ca Piața Operei Bucureștene să fie denumită Piața Ludovic Spiess, ca omagiu adus mării cariere pe care tenorul a desfășurat-o pe celebre scene ale lumii, în România și la București. Primar General era pe atunci Adrieș Videanu.

Însuși Ioan Holender promisese să onoreze momentul prin prezența sa la inaugurare. Ei bine, nu s-a făcut nimic!

Mă întreb dacă actualului edil-șef al Capitalei, prof. univ. dr. Sorin Oprescu, i-a fost adusă la cunoștință această mai veche propunere, rămasă în suspensie. Sunt convins că nu! Probabil că documentația zace uitată prin vreun ungher de birou.

Cum Primarul General este cunoscut drept un iubitor al artelor și un generos susținător al inițiativelor vizând eternizarea memoriei marilor reprezentanți ai culturii române, sunt convins că, dacă știa, ar fi pus imediat în aplicare demersul.

Este firesc ca Piața Operei Naționale să se numească Piața Ludovic Spiess! Fiind vorba despre un spațiu public nelocuit, cetățenii n-ar fi nici măcar tracasați cu schimbarea adreselor din actele de identitate. Patru-cinci plăci indicatoare cu noua denumire, o ceremonie frumoasă de dezvelire a lor, câteva vorbe de suflet și gata. Cu costuri modice s-ar împlini un gest de mare noblețe. N-am dreptate, domnule Primar General?